

deling 8 610 501 kr. 22 øre, hvoraf der efter den gældende lov tilkommer idrætten 3 161 050 kr. 12 øre. Hvis fordelingen af nævnte overskudsbeløb fandt sted efter nærværende lovforslags regler, ville der tilkomme idrætten 4 305 250 kr. 61 øre eller 1 144 200 kr. 49 øre mere end efter de nugældende regler.“

Ved fremsættelsen af lovforslaget udtalte *forslagsstilleren* bl. a.:

„Da tipsloven blev vedtaget i 1948, var det hensynet til idrætten, der bevirkede lovens gennemførelse, men også modstanderne af tipningen ønskede at støtte idrætten og foreslog statsbevillinger dertil. Jeg ser ingen grund til at genoptage den diskussion for og imod tipning, der dengang fandt sted, og hvori jeg jo ikke selv havde lejlighed til at deltage. Min begrundelse for at fremsætte forslag om ændring i denne lov er alene interessen for idrættens vilkår her i landet. Derfor kan jeg kun glæde mig over, at både tilhængere og modstandere af tipning dengang ønskede at støtte idrætten, og at dette ønske var begrundelsen for lovens tilblivelse.

Jeg synes også, det i denne forbindelse bør nævnes, at det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, da han som finansminister fremsatte det første lovforslag om tipning i 1947, i sin fremsættelsestale regnede med, at ca. to trediedele af overskuddet ville gå til idrætsformål. Når dette ikke er blevet tilfældet, skyldes det, at omsætningen er blevet større, end man dengang regnede med, men idrætten har ikke haft større glæde af denne stigning, dens andel er alligevel ikke blevet væsentligt større end de dengang anslåede ca. 3 mill. kr. De nuværende fordelingsregler har således bevirket, at idrætten, der medvirker til at skaffe penge tilveje, ikke kan få mere trods den skete værdiforringelse.“

Den foreslåede bestemmelse om, at et overskud på 3 mill. kr. fuldtud skulle tilfalde idrætsformål, ville efter forslagsstillerens opfattelse ikke få nogen reel betydning, da overskuddet måtte antages altid at blive af en sådan størrelse, at bestemmelsen om, at idrætten skulle have 50 pct. af overskuddet, ville træde i funktion. Han havde blot ønsket at give idrætten en fortrinnsstilling til de første penge, ligesom den nuværende lov sikrer idrætten 2,7 mill. kr. af de første 4 mill. kr. „I fordelingen mellem idræts-, gymnastik- og skytteforeninger er der ikke foretaget nogen ændring, og jeg har ligeledes undladt at stille forslag til ændring af fordelingen af de midler, der går til andre formål end idrætsformål, men jeg går ud fra, at hensynet til „Ungdommens uddannelsesfond“ kan bevirke en sådan ændring. De konkrete opgaver udenfor idrætten, der er nævnt i den nuværende lov: støtte til unge kunstnere og videnskabsmænd, til friluftslivet og til „Ungdommens uddannelsesfond“, mener jeg fortsat kan og bør varetages på grundlag af den del af tipsmidlerne, der ikke skal gå til idrætsformål. Der er her i et vist omfang tale om stående bevillinger, der kan opretholdes. Jeg synes iøvrigt, at en placering af „Ungdommens uddannelsesfond“ på linie med disse